Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars II.
Wien, 1800 Seite 1299
Quelle:
Copyright:

Dyscowe eiusdem Ord. que fecit scribi Bononie in Anno domini M° CCC. XXVI°. quicunque sibi abstulerit anathema sit. Henricum an. 1336. etiam num in vivis egisse probat ejus electio in Vicarium gen. suae Provinciae *Brugis* in Capitulo gen. illo anno facta, id quod solum de eo notant Ordinis Bibliothecarii.

DLXXIX.

U. 689 Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 167. f. per duas columnas charactere luculento exaratus, coloribus distinctus, et legatus olim *Collegio ducali Wienne apud Fratres Predicatores* ab *Jodoco Weiler de Hailprunna* Theol. Prof. et D. *Stephani* Canonico sequentia Scholastica complectitur: I. *Quodlibet Magistri Jacobi De Esculo Ordinis Minorum.* Orditur ille: *Quia teste beato Jo. Apoc. 1. c. deus est principium et finis omnium. s. alfa et o. idcirco oratione premissa deprecabor dominum* &c. tractatque *Quaestiones* XVI. quarum Tituli ad calcem adscripti sunt, et quarum prima est: *Vtrum simplicitas diuine nature compaciatur secum aliquam distinctionem ex natura rei preuiam distinctioni personarum.* De hoc *Jabo Esculano*, sive *Asculano* agunt *Possevinus* in *Apparatu sacro*, *Waddingus* in *Scriptt. Ord. Fabricius* in *Bibl. med. Lat. Mazzuchellius* in *Scritt. d'Italia Vol.* I. P. 2. unus, ut fit, ex altero; atque inde error etiam propagatus est, vixisse illum circa an. 1464. cui manifeste Codex noster Seculo integro vetustior contradicit. Ex hoc porro errore factum puto, quod *Waddingus Jacobum* nostrum cum *Jacobo Piceno*, sive *de Marchia* ὁμοχωρῷ confundat, quem a. 1476. excessisse facile credo. Ceterum *Quodlibet* scripsisse hactenus ἀνεκδοτον omnes conveniunt, idque teste *Mazzuchellio* etiam in *Patavina D. Antonii* Bibliotheca servatur.

II. *fol.* 33. praevio *Quaestionum* XXI. Elencho sequitur *Quodlibet Job. Duns*, sive *Scoti* O. M. Doctoris *Subtilis*, de quo saepius dictum est. Ejus initium est: *Cuncte res difficiles. ait salomon eccles. 1. et cur intelligat eas esse difficiles subdit* &c. Finis: *Per hoc solute sunt rationes*, ubi in edit. Opp. omn. Lugd. 1639. T. XII. p. 544. f. legitur: *Et sic patet ad rationes.* Clausula est: *Explicit quodlibet magistri Johannis scoti de ordine fratrum minorum. Quaestiones* hae *Quodlibetales*, quas *Waddingus* editor in *Praef. T. cit.* Opus pretiosissimum et medullam Doctrinae *Scoti* vocat, mature typis exceptae sunt, ut vel mihi Editio per *Albert. Stendal* 1474. et *Venetae* 1481. et 97. f. adjaceant.

III. *fol.* 97. *Quodlibet Alexandri. Alensem* putares, et ita quidem scriptum erat in *fol.* Codici praevio: *Quodlibet Alexandri de Hales;* verùm peritior Manus superinduxit: *de Alexandria.* Habemus igitur rarissimas *Quaestiones Quodlibetales Alexandri* dicti a loco natali *de Alexandria*, electi a 1313.